U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. v právní věci žalobkyně: **A. H.,** proti žalovanému: **Generální finanční ředitelství,** se sídlem Lazarská 7, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 3. 2013, č. j. 15 Af 62/2013 – 17,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 19. 3. 2013, č. j. 15 Af 62/2013 – 17, zastavil Krajský soud v Ústí nad Labem řízení o žalobě žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2012, č. j. 36316/12-3410-050230.

Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti uvedenému usnesení krajského soudu kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud obdržel dne 8. 4. 2013. Stěžovatelka zároveň navrhla, aby Nejvyšší správní soud přiznal podané kasační stížnosti odkladný účinek.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Kasační stížnost je podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků zpoplatněna částkou 5000 Kč. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rovněž zpoplatněn, a to částkou 1000 Kč.

Vzhledem k tomu, že stěžovatelka nesplnila poplatkovou povinnost při podání kasační stížnosti, vyzval ji Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 11. 4. 2013,

č. j. 5 As 41/2013 – 5, k zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti ve výši 5000 Kč a k zaplacení soudního poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1000 Kč. Stěžovatelka následně podáním doručeným zdejšímu soudu dne 28. 5. 2013 požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 20. 6. 2013, č. j. 5 Afs 41/2013 – 19, žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl (výrok II.), a to pro zjevnou neúspěšnost návrhu. Zároveň stěžovatelku znovu vyzval k zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti ve výši 5000 Kč ve lhůtě jednoho týdne od doručení usnesení (výrok IV.). Stěžovatelka byla rovněž poučena o tom, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví.

Uvedené usnesení bylo stěžovatelce doručeno v souladu s § 50 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. vložením do schránky dne 27. 6. 2013.

Lhůta jednoho týdne pro zaplacení soudního poplatku tak uplynula stěžovatelce dne 4. 7. 2013. Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že stěžovatelka ve lhůtě stanovené uvedeným usnesením, ani později, poplatek za kasační stížnost neuhradila.

Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 *in fine* zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 31. července 2013

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu